

prima instanță, Judecătoria Ceadâr-Lunga (jud: L. Caraianu)
instanța de apel, Curtea de Apel Cahul (jud: V. Movilă, E. Dvurecenshii, N. Veleva)

DECIZIE

12 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Ala Cobăneanu
Iurie Bejenaru
Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Imexagro”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ticvarion” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Imexagro” și Cooperativei de Producție „Agrocazaiac ” cu privire la declararea nulității acordului,

împotriva deciziei din 12 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost admis apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Imexagro” și modificată hotărârea din 21 martie 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga

c o n s t a t ă :

La 03 iunie 2014 SRL „Ticvarion” a depus cererea de chemare în judecată împotriva CP „Agrocazaiac”, intervenient accesoriu BC „Moldova-Agroindbank” SA cu privire la declararea nulității acordului.

Ulterior, prin cererea suplimentară SRL „Ticvarion” a înaintat pretenții împotriva SRL „Imexagro” și CP „Agrocazaiac” și a solicitat anularea acordului nr. 1 din 06 februarie 2014, revendicarea cantității de floarea-soarelui în mărime de 175 776 kg din roada anului 2013.

Prin încheierea din 23 ianuarie 2015 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga a fost admisă renunțarea SRL „Ticvarion” la capătul pretenției de revendicare a 175 776 kg de floarea-soarelui și în temeiul art. 265 lit. c) Cod de procedură civilă s-a dispus încetarea procesului la acțiunea SRL „Ticvarion” împotriva SRL „Imexagro” și CP „Agrocazaiac” în partea pretenției de revendicare a 175 776 kg de floarea-soarelui.

În motivarea acțiunii a indicat că la 08 noiembrie 2012 între CP „Agrocazaiac” și SRL „Ticvarion” a fost încheiat contractul de societate civilă nr. 8/11, prin care au convenit de a acționa în comun la cultivarea cu floarea-soarelui a terenurilor agricole cu suprafața totală de 183 ha, amplasate în s. Cazaclia, r. Ceadâr-Lunga, dintre care: terenul nr. cadastral XXXXX – 74 de ha; terenul nr.

cadastral XXXXX – 18 ha; terenul nr. cadastral XXXXX – 28 de ha; terenul nr. cadastral XXXXX – 48 de ha; terenul nr. cadastral XXXXX – 15 ha.

Conform pct. 6.3 al contractului de societate civilă, repartizarea între părți a roadei în natură urma să se realizeze în cotă procentuală, proporțional cheltuielilor suportate.

La 19 august 2013 între CP „Agrocazaia” și SRL „Ticvarion” a fost încheiat contractul de locațiune a depozitului nr. 1 din s. Cazaclia, r. Ceadâr-Lunga, de pe teritoriul ce aparține CP „Agrocazaia”.

La 10 septembrie 2013 între aceleași părți a fost încheiat acordul de repartizare a profitului obținut, unde SRL „Ticvarion” a primit 93 420 de kg de floarea-soarelui.

Ulterior, prin procesul-verbal de sechestru și/ sau ridicare a bunurilor din 06 septembrie 2013 întocmit de executorul judecătoresc Nicolae Zmeu, această cantitate a fost ridicată și transmisă SRL „Imexagro” spre păstrare, fiind păstrată la „Combinatul de Cereale Aur Alb” din or. Ceadâr-Lunga.

Prin același acord din 10 septembrie 2013, SRL „Ticvarion” a mai primit cantitatea de 82 356 de kg de floarea-soarelui, care prin procesul-verbal de sechestru și/ sau ridicare a bunurilor din 06 septembrie 2013, întocmit de executorul judecătoresc Nicolae Zmeu, a fost ridicată și transmisă spre păstrare SRL „Imexagro”, fiind păstrate la „Combinatul de Cereale Aur Alb” din or. Ceadâr-Lunga.

La 19 decembrie 2012 a fost semnat contractul de gaj nr. 120625-A, prin care SRL „Ticvarion” a grevat cu gaj producția agricolă din roada anului 2013 și anume 194 de tone de floarea-soarelui în favoarea SA „Moldova-Agroindbank”, filiala Ceadâr-Lunga, întru asigurarea executării corespunzătoare a obligațiunilor asumate conform contractului de credit nr. S120625 din 19 decembrie 2012.

Reieșind din anexa nr. 1 al contractului de gaj, producția agricolă urma să fie obținută în urma prelucrării terenurilor agricole cu suprafața totală de 97 de ha și păstrată la CP „Agrocazaia”.

La 19 decembrie 2012 gajul a fost înregistrat în Registrul gajului bunurilor mobile sub nr. 190183 de către notarul public Arnaut Alexandru.

Reclamanta a relatat că prin aplicarea sechestrului de către executorul judecătoresc Zmeu Nicolae au fost lezate interesele legitime ale SA „Moldova-Agroindbank” și SRL „Ticvarion”, deoarece prin prisma art. 44 alin. (3) al Legii nr. 449 din 30 iulie 2001 cu privire la gaj, din momentul înregistrării gajului, nimeni nu poate invoca necunoașterea informației înscrise în Registrul gajului. Iar, conform art. 454 alin. (1) Cod civil, gajul este un drept real în al cărui temei creditorul poate pretinde satisfacerea creanțelor sale față de ceilalți creditor, inclusiv statul, din valoarea bunurilor depuse în gaj în cazul în care debitorul nu execută obligația garantată prin gaj. Ținând cont de regimul juridic aplicabil gajului, dreptul real de gaj conferă titularului acestuia dreptul de preferință și dreptul de urmărire. Astfel, gajul subzistă indiferent de schimbarea proprietarului sau posesorului bunului gajat.

La 09 septembrie 2013 SRL „Ticvarion” și SA „Moldova-Agroindbank” au semnat actul de verificare a bunurilor predate în gaj în cantitate de 93 980 de kg de floarea-soarelui, recolta anului 2013, ce se afla în depozitul nr. 1 din s. Cazaclia, r. Ceadâr-Lunga, care aparține CP „Agrocazaia”.

Prin actul de primire-predare din 09 septembrie 2013 SRL „Ticvarion” a transmis și BC „Moldova-Agroindbank” SA a primit 93 980 de kg floarea-soarelui.

Ulterior, la 06 februarie 2014 CP „Agrocazaiaic” și SRL „Imexagro” au semnat acordul nr. 1, prin care CP „Agrocazaiaic” s-a declarat proprietar pe cantitatea de 218 655 de kg floarea-soarelui, din roada anului 2013, care era păstrată la SA „Combinatul de Cereale Aur Alb”, în care se includea și cantitatea de 175 776 kg floarea-soarelui, din roada anului 2013, ce aparține cu drept de proprietate SRL „Ticvarion”, în baza contractului de societate civilă nr. 8/11/ din 08 noiembrie 2012.

Prin acest acord CP „Agrocazaiaic” și SRL „Imexagro” au convenit ca CP „Agrocazaiaic” să transmită cantitatea de 218 655 de kg floarea-soarelui din roada anului 2013, care este păstrată la SA „Combinatul de Cereale Aur Alb”, în proprietatea SRL „Imexagro”, în contul stingerii datoriei.

Reclamanta a considerat că acordul nr. 1 din 06 februarie 2014 este lovit de nulitate absolută, deoarece CP „Agrocazaiaic”, SRL „Imexagro” și SRL „Ticvarion” se află în proces judiciar în care au fost contestate procesele-verbale de sechestrare din 06 septembrie 2013 și 03 octombrie 2013, iar SRL „Imexagro” nu poate fi considerat cumpărător de bună credință, deoarece cu certitudine cunoștea că bunul ce constituie obiect al tranzacției este deja proprietate a SRL „Ticvarion”.

CP „Agrocazaiaic”, contrar prevederilor acordului din 10 septembrie 2013, privind repartizarea profitului obținut din contractul de societate civilă nr. 8/11 prin care SRL „Ticvarion” este proprietarul cantității de 175 776 de kg de floarea-soarelui, la data de 06 februarie 2014 a efectuat tranzacția de transmitere în contul datoriei față de SRL „Imexagro”.

Prin urmare, reclamanta consideră că acordul nr. 1 din 06 februarie 2014 încheiat între CP „Agrocazaiaic” și SRL „Imexagro” a fost încheiat cu încălcarea normelor imperative, motiv din care actul juridic este lovit de nulitate.

Prin hotărârea din 21 martie 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga s-a admis integral acțiunea SRL „Ticvarion”; s-a anulat acordul nr. 1 din 06 februarie 2014, încheiat între CP „Agrocazaiaic” și SRL „Imexagro”.

La 04 aprilie 2016 SRL „Imexagro” a depus cererea de apel împotriva hotărârii din 21 martie 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii menționate cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea reclamantului cu privire la declararea nulității acordului nr. 1 din 06 decembrie 2014.

Prin de decizia din 21 iulie 2016 a Curții de Apel Comrat a fost respins apelul declarat de SRL „Imexagro” și a fost menținută hotărârea din 21 martie 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga.

La data de 26 septembrie 2016 SRL „Imexagro” a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, prin care a solicitat casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia din 22 martie 2017 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de SRL „Imexagro” și a fost casată decizia din 21 iulie 2016 a Curții de Apel Comrat cu restituirea cauzei spre rejudecare la Curtea de Apel Cahul.

Curtea de Apel Cahul rejudecând cauza prin decizia din 12 aprilie 2018 a admis apelul declarat de SRL „Imexagro” și a modificat hotărârea din 21 martie 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga adoptată, în cauza civilă, la acțiunea SRL „Ticvarion” împotriva SRL „Imexagro” și CP „Agrocazaiaic”, privind nulitatea acordului de transmitere în proprietate, prin micșorarea cantității de floarea-

soarelui pentru care acordul nr.1 din 06 februarie 2014 este lovit de nulitate, și anume a fost constatată nulitatea parțială a acordului nr. 1 din 06 februarie 2014, încheiat între SRL „Imexagro” și CP „Agrocazaiac” cu privire la transmiterea în proprietate a semințelor de floarea-soarelui în contul stingerii datoriei prin compensare, în partea cantității de 176 246 de kg de floarea-soarelui. În rest hotărârea din 21 martie 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga a fost menținută.

La 06 septembrie 2018, SRL „Imexagro”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu, a declarat recurs împotriva deciziei din 12 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul și a solicitat casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material și anume au aplicat incorect prevederile art. 320 și 321 Cod civil, constatând că SRL „Ticvarion” este proprietarul mărfii care a fost transmisă către SRL „Imexagro”.

Mai mult, SRL „Ticvarion” a recunoscut că calitatea sa de proprietar este incertă, deoarece prin încheierea din 14 iunie 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga a fost scoasă de pe rol cererea de chemare în judecată cu privire la constatarea dreptului de proprietate a mărfii transmise către SRL „Imexagro”.

SRL „Imexagro” a considerat că existența contractelor de subarendă, de societate civilă, a acordului de repartizare a beneficiilor fără ca această repartizare să fie reflectată prin facturi fiscale și acte contabile nu constituie temei de dobândire a dreptului de proprietate asupra unor bunuri neidentificate. Instanța de apel a calificat eronat toate actele ca fiind justificative de proprietate deoarece acestea conțin cifre absolut diferite, iar în consecință se denotă faptul că părțile au avut intenția de a diminua patrimoniul CP „Agrocazaiac” în așa mod în care creditorul SRL „Imexagro” să nu-și poată satisface creanța din contul acestui patrimoniu.

De asemenea, recurenta a relatat că la data semnării acordului de repartizare a 289 916 kg de floarea soarelui acestea erau deja sechestrate prin încheierea executorului judecătoresc Zmeu Nicolae. Legalitatea încheierii respective fiind verificată prin decizia din 24 iunie 2014 a Curții de Apel Chișinău.

Recurenta a menționat că prima instanță și instanța de apel constatând nulitatea acordului s-au referit la art. 217 și 220 Cod civil, însă nu au indicat expres căror norme contravine acordul litigios.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 12 aprilie 2018, dar date care ar confirma recepționarea deciziei motivate de către recurentă la materialele cauzei lipsesc.

Astfel, recursul, declarat la data de 06 septembrie 2018, este în termen.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea din 07 noiembrie 2018 a Curții Supreme de Justiție completul din 3 judecători a considerat recursul admisibil și a decis examinarea acestuia în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele

invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de SRL „Imexagro”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu și va casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) lit. c) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Instanțele ierarhic inferioare, conform materialelor cauzei, au constatat că la 07 noiembrie 2012 între SRL „Ticvarion” și CP „Agrocazaiac” a fost încheiat contractul de subarendă a terenurilor nr. 2709, prin care SRL „Ticvarion” a primit în subarendă terenurile agricole cu suprafața totală de 183 de ha, dintre care: terenul cu nr. cadastral XXXXX – 74 de ha; terenul cu nr. cadastral XXXXX – 18 ha; terenul cu nr. cadastral XXXXX – 28 de ha; terenul cu nr. cadastral XXXXX – 48 de ha; terenul cu nr. cadastral XXXXX – 15 ha (f.d. 15-16 vol. I).

Contractul nominalizat de subarendă a fost înregistrat la Primăria s. Cazaclia cu nr. 56 din 10 decembrie 2012 (f.d. 16, vol. I).

În baza contractului de subarendă nr. 7209 din 07 noiembrie 2012 la Inspectoratul Fiscal de stat pe raionul Ceadâr-Lunga la 14 decembrie 2012 a fost înregistrată subdiviziunea SRL „Ticvarion” cu sediul s. Cazaclia, și indicată suprafața terenului agricol de 183 de ha (f.d. 55, vol. I)

Totodată, CP „Agrocazaiac” și SRL „Ticvarion” la 08 noiembrie 2012 au încheiat contractul de societate civilă nr. 8/11, în baza căruia au convenit de a acționa împreună cu scopul cultivării floarea-soarelui pe terenul agricol cu suprafața totală de 183 de ha, amplasat în s. Cazaiac, r. Ceadâr-Lunga.

Conform pct. 6.3 al contractului a fost menționată clauza de repartizare a roadei, potrivit căreia repartizarea între părți a roadei de floarea-soarelui se va efectua în cotă procentuală, proporțional cheltuielilor suportate, iar determinarea contribuției părților pentru cultivarea floarea-soarelui va fi reflectată în acordul de repartizare a veniturilor, care este parte componentă a acestui contract (f.d. 20-24, vol. I)

La 19 august 2013 SRL „Ticvarion” a încheiat cu CP „Agrocazaiac” contractul de locațiune a depozitului nr. 1, pe o perioadă de până la 19 decembrie

2013, cu suprafața de 600 m.p., amplasată pe str. Chirov 2, s. Cazaclia, în scopul depozitării producției agricole de floarea-soarelui, roada anului 2013, cultivată de pe terenul agricol cu suprafața de 183 de ha, care a fost transmis în subarendă în conformitate cu contractul de subarendă nr. 2709 din 07 noiembrie 2012 (f.d. 51-53, vol. I).

Conform actului comisiei comune constituite din reprezentanții SRL „Ticvarion” și CP „Agrocazaiac” din 08 septembrie 2013, de pe suprafața de 183 de ha s-a recoltat cantitatea totală de 306 770 de kg de floarea-soarelui (f.d. 31, vol. I).

În rezultatul prelucrării (înlăturării impurităților), potrivit acordului de repartizare a veniturilor din 08 noiembrie 2013 (f.d. 40, vol. I) a fost obținută cantitatea totală de 289 916 kg de floarea-soarelui.

După recoltare, la 10 septembrie 2013 între SRL „Ticvarion” și CP „Agrocazaiac” a fost încheiate actul de sumare a lucrărilor (investițiilor) și acordul de repartizare a venitului, proporțional investițiilor făcute (60,7921% : 39,2079%), conform cărora cantitatea totală de floarea-soarelui de 3289,916 de kg a fost repartizată: pentru SRL „Ticvarion” – 176 246 de kg și pentru CP „Agrocazaiac” – 113 670 de kg (f.d. 39-40, vol. I).

Prin aceste acte s-a stabilit și locul depozitării producției repartizate: pentru SRL „Ticvarion” cantitatea de 93 890 de kg floarea-soarelui depozitată în depozitul nr. 1, și 82 356 de kg depozitată la SRL „Imexagro”; iar pentru CP „Agrocazaiac” cantitatea de 13 200 de kg floarea-soarelui depozitată în depozitul nr. 4 și 113 670 de kg floarea-soarelui depozitată la SRL „Imexagro”. Acordul de repartizare a profitului fiind încheiat în conformitate cu contractul de societate civilă nr. 8/11 din 08 noiembrie 2012 și actul de executare a lucrărilor în scopul cultivării culturii de floarea-soarelui, de pe terenul agricol cu suprafața de 183 de ha din s. Cazaclia, semnat de comisie la 10 septembrie 2013.

Tot, actele cauzei atestă că SRL „Ticvarion” prin contractul de gaj din 19 decembrie 2012 a grevat cu gaj convențional în favoarea BC „Moldova-Agroindbank” SA, întru asigurarea executării corespunzătoare a obligațiilor asumate conform contractului de credit nr. S120625 din 19 decembrie 2012, viitoarea producție agricolă de floarea-soarelui din roada anului 2013 prognozată în cantitate de 194 de tone, care urma să fie obținută în urma prelucrării terenurilor agricole cu suprafața totală de 97 de ha, amplasate în r. Ceadâr-Lunga, s. Cazaclia și păstrată pe adresa r. Ceadâr-Lunga, s. Cazaclia, CP „Agrocazaiac” (f.d. 43-46, vol. I), gajul fiind înregistrat în Registrul bunurilor gajate la 19 decembrie 2012 (f.d. 47-48, Vol. I).

Astfel, SRL „Ticvarion” înaintând acțiune împotriva SRL „Imexagro” și CP „Agrocazaiac” a solicitat declararea nulității acordului nr. 1 din 06 februarie 2014 încheiat între CP „Agrocazaiac” și SRL „Imexagro”.

Prima instanță fiind investită cu examinarea prezentei cauze a admis integral acțiunea SRL „Ticvarion” și a anulat acordul nr. 1 din 06 februarie 2014, încheiat între CP „Agrocazaiac” și SRL „Imexagro”.

Curtea de Apel Cahul rejudecând cauza prin decizia din 12 aprilie 2018 a admis apelul declarat de SRL „Imexagro” și a modificat hotărârea din 21 martie 2016 a Judecătoriei Ceadâr-Lunga adoptată, în cauza civilă, la acțiunea SRL „Ticvarion” împotriva SRL „Imexagro” și CP „Agrocazaiac”, privind nulitatea acordului de transmitere în proprietate, prin micșorarea cantității de floarea-soarelui pentru care acordul nr.1 din 06 februarie 2014 este lovit de nulitate, și

anume a fost constatată nulitatea parțială a acordului nr. 1 din 06 februarie 2014, încheiat între SRL „Imexagro” și CP „Agrocazaiac” cu privire la transmiterea în proprietate a semințelor de floarea-soarelui în contul stingerii datoriei prin compensare, în partea cantității de 176 246 de kg de floarea-soarelui. În rest hotărârea din 21 martie 2016 a Judecătorei Ceadâr-Lunga a fost menținută.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră neîntemeiate soluțiile instanțelor inferioare, deoarece SRL „Ticvarion” nu și-a demonstrat dreptul de proprietate asupra producției de floarea-soarelui, iar în consecință nu a fost în drept să solicite declararea nulității acordului.

Astfel, Colegiul menționează că SRL „Ticvarion” nu a confirmat dreptul de proprietate asupra producției de floarea-soarelui, deoarece de fapt nici nu a primit-o și nu a avut-o la balanță, astfel, nu poate solicita nulitatea acordului din 06 februarie 2014, încheiat între CP „Agrocazaiac” și SRL „Imexagro” neconfirmând interesul născut și actual, or, SRL „Ticvarion” nu a arătat în datele statistice și dările de seamă această producție.

Mai mult ca atât, instanța de recurs relevă că conform art. 18, alin. (1) al Legii nr. 198-XV din 15 mai 2003 cu privire la arenda în agricultură, terenurile agricole se transmit în subarendă numai cu consimțământul proprietarului, dat în formă scrisă, și prin încheierea unui contract separat.

Prin prisma normei precitate se atestă că contractul de subarendă încheiat între CP „Agrocazaiac” și SRL „Ticvarion” este nul de drept, deoarece contravine prevederilor imperative ale legii.

Or, în speță, prin admiterea acțiunii instanțele de judecată au constatat dreptul de proprietate a SRL „Ticvarion” asupra producției de floarea-soarelui ilegal, deoarece constatarea dreptului de proprietate asupra producției de floarea-soarelui a făcut obiectul unui alt litigiu aflat pe rolul instanțelor, care s-a finalizat cu încheierea din 14 iunie 2016 a Judecătorei Ceadâr-Lunga, prin care cererea cu privire la constatarea dreptului de proprietate asupra producției de floarea-soarelui a fost scoasă de pe rol.

Așadar, Colegiul constată că instanța de apel a aplicat greșit la caz prevederile art. 316 alin. (1), (2) Cod civil, care prevăd că, proprietatea este, în condițiile legii, inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.

În speță, instanța de recurs consideră întemeiate argumentele recurentului prin care a indicat că existența contractelor de subarendă, de societate civilă, a acordului de repartizare a beneficiilor, fără ca această repartizare să fie reflectată în actele contabile a întreprinderii nu constituie temei de dobândire a dreptului de proprietate asupra unor bunuri neidentificate, în cazul în care din conținutul contractului de subarendă din 07 noiembrie 2012 nu rezultă că SRL „Ticvarion” va obține dreptul de proprietate asupra producției de floarea-soarelui.

Totodată, se reține că SRL „Ticvarion” a depus în instanța de judecată cu titlu de probă Anexa 1 la contractul de societate civilă întocmită la o dată necunoscută din conținutul căreia rezultă că SRL „Ticvarion” a investit 4 591,4 de lei/ 1 ha. (183 de ha x 4591,4 de lei = 840 226,20 de lei), iar CP „Agrocazaiac” a investit 597 678,00 de lei. Recalculând în % aceste investiții rezultă că contribuția SRL „Ticvarion” a fost de 58,43 de %, iar contribuția CP „Agrocazaiac” a fost de 41,56 de %.

Următorul act încheiat între SRL „Ticvarion” și CP „Agrocazaiac” a fost acordul de repartizare a beneficiilor din 10 septembrie 2013, însă, datele conținute în acest acord nu corespund datelor conținute în Anexa 1 la contractul de societate civilă, deoarece în acord este indicat, că SRL „Ticvarion” a investit 652 899,00 de lei (60,79% ceea ce constituie 176 239,00 de kg de floarea-soarelui), iar CP „Agrocazaiac” a investit 421 088,27 de lei (39,20% ceea ce constituie 113 647,00 de kg de floarea soarelui).

Mai mult, prin același acord, părțile au stabilit că au fost recoltate 289 916,00 de kg de floarea-soarelui, care se păstrează după cum urmează: depozitul nr. 1 al SRL „Ticvarion” - 93 980,00 de kg; depozitul nr. 4 al CP „Agrocazaiac” - 13 200 de kg; depozitul 5 SRL „Imexagro” - 182 826,00 de kg, astfel, raportat la investițiile făcute, SRL „Ticvarion” îi reveneau 176 239,00 de kg de floarea-soarelui, iar CP „Agrocazaiac” - 113 647,00 de kg de floarea soarelui.

Astfel, Colegiul constată că toate actele juridice, calificate de instanțele de judecată inferioare ca acte justificative de proprietate, conțin cifre absolut diferite și respectiv nu pot servi temei de recunoaștere a dreptului de proprietate, mai mult acestea fiind nule de drept.

Totodată, Colegiul consideră necesar a specifica că la data semnării acordului de repartizare a beneficiilor, cantitatea de 289 916,00 kg de floarea-soarelui, deja era sechestrată prin încheierea executorului judecătoresc Nicolae Zmeu, iar legalitatea încheierii de sechestră a fost confirmată prin decizia din 24 iunie 2014 a Curții de Apel Chișinău, mai mult părțile cunoșteau despre încheierea de sechestră, deoarece au contestat-o, dar, oricum, au încheiat acordul de repartizare a beneficiilor.

În concluzie, instanța de apel eronat s-a expus în privința dreptului de proprietate a SRL „Ticvarion” asupra cantității de floarea-soarelui menționate, aplicând prevederile art. 320 alin. (1) Cod civil, care statuează că dreptul de proprietate asupra unui bun nou, realizat de persoană pentru sine se dobândește de către aceasta dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

De asemenea, Colegiul consideră neîntemeiate susținerile instanței de apel prin care a indicat că nu prezintă relevanță nici argumentul apelantului cu privire la faptul că SRL „Ticvarion” este validat în procedura de insolvență a CP „Agrocazaiac” cu suma care acoperă toată cantitatea de floarea-soarelui.

Or, conform art. 141 alin. (1) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, cererea de admitere a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată, cu excepțiile stabilite la art.19.

Conform art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza.

Astfel, Colegiul relevă că în decizia din 24 iunie 2014 a Curții de Apel Chișinău s-a constatat că actele prezentate de SRL „Ticvarion” (contractul de subarendă și contractul de societate civilă) nu denotă existența vreunei legături cu roadă sechestrată de executorul judecătoresc Zmeu Nicolae și ulterior transmisă către SRL „Imexagro”, la fel nu confirmă dreptul de proprietate a SRL „Ticvarion” asupra cantității de floarea-soarelui la care ultima pretinde că-i aparține de drept.

Totodată, Colegiul reiterează că prin prisma prevederilor art. 18, alin. (1) al Legii nr. 198-XV din 15 mai 2003 cu privire la arenda în agricultură și art. 217 Cod civil, SRL „Ticvarion”, neconfirmând în instanță dreptul de proprietate asupra

cantității de floarea-soarelui și neavând un interes născut și actual nu este în drept a solicita declararea nulității acordului nr. 1 din 06 februarie 2014.

În consecință, se impune concluzia respingerii cererii de chemare în judecată depuse de SRL „Ticvarion” împotriva SRL „Imexagro” și CP „Agrocazaiac ” cu privire la declararea nulității acordului, or, reclamantul nu și-a confirmat dreptul de proprietate asupra bunului și respectiv dreptul de a solicita declararea nulității acordului.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Din considerentele expuse supra, pornind de la faptul că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost adoptate ca rezultat al interpretării eronate a normelor de drept material în raport cu circumstanțele cauzei, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat, va casa decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de SRL „Ticvarion”.

În conformitate cu art.442, art.444, art. 445 alin.(1) lit. b), alin.(3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Imexagro”, reprezentată de avocatul Ion Sîrbu.

Se casează decizia din 12 aprilie 2018 a Curții de Apel Cahul și hotărârea din 21 martie 2016 a Judecătoriei Ceadr-Lunga, în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ticvarion” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Imexagro” și Cooperativei de Producție „Agrocazaiac ” cu privire la declararea nulității acordului și se pronunță o hotărâre nouă prin care:

Se respinge cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Ticvarion” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Imexagro” și Cooperativei de Producție „Agrocazaiac ” cu privire la declararea nulității acordului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Ala Cobăneanu

Iurie Bejenaru

Tamara Chișca-Doneva

Galina Stratulat